

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721201866
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721201866.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša vo veci starostlivosti o maloleté deti W. G., nar. XX. XX. XXXX a V. G., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom P. XX, XXX XX P., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G. ako kolíznym opatrovníkom, deti matky S. G., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P., P. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom Mgr. Iankom Troiakom, Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, Dukelských hrdinov č. 34 a otca W. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P., P. XX, zastúpeného advokátkou Mgr. Zuzanou Klúzovou, Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, Námestie SNP 27, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 06. 05. 2021, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12P/21/2021-12 zo dňa 07. 05. 2021, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd určil vyživovaciu povinnosť matky S. G. vo vzťahu k maloletému dieťaťu W. G. a k maloletému V. G., ako aj vo výroku o náhrade trov konania, potvrdzuje.
- II. Nariaduje Okresnému súdu Zvolen opravu uznesenia 12P/21/2021-12 zo dňa 07. 05. 2021 v záhlaví v časti, v ktorej okresný súd uviedol, že rozhodol o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia.
- III. Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.
- IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloleté deti W. G. a V. G. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, určil vyživovaciu povinnosť matky pre maloleté dieťa W. G. sumou 150,- € a pre maloleté dieťa V. G. na sumu 100,- € mesačne, ktoré výživné pre obe deti je matka povinná uhradiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca dieťaťa. V prevyšujúcej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14P/1/2021 a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Okresný súd rozhodol o návrhu otca maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd dočasne zveril maloleté deti W. a V. G. do jeho osobnej starostlivosti až do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14P/1/2021, a ktorým žiadal uložiť matke povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletého W. G. vo výške 200,- € a na maloletého V. sumou 150,- € mesačne k rukám otca. Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 14P/1/2021 okresný súd zistil, že matka maloletých v návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv k maloletým deťom na čas po rozvode navrhla zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, avšak na pojednávaní dňa 09. 03. 2021 uviedla, že síce navrhla deti zveriť do striedavej starostlivosti oboch rodičov, ale ak to deti nechcú, nechá to tak a nech teda ostanú u otca. Vzhľadom

na túto skutočnosť okresný súd dočasne zveril maloleté deti W. a V. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Pokiaľ určil vyživovaciu povinnosť matky vo vzťahu k maloletému W. sumou 150,- € mesačne a vo vzťahu k maloletému V. G. sumou 100,- € mesačne, okresný súd poukázal na to, že aktuálne majetkové a zárobkové pomery účastníkov konania dosiaľ neboli komplexne zisťované, pretože rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia je potrebné odlišiť od rozhodovania o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom podľa § 62 Zákona o rodine, kde je určené kritérium schopností, možností a majetkových pomerov obidvoch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, zatiaľ čo neodkladným opatrením sa rozhoduje o výživnom v nevyhnutnej miere. Okresný súd z lustrácie v systéme Sociálnej poisťovne zistil, že otec maloletých detí je samostatne zárobkovo činná osoba, za obdobie od 10/2020 do 3/2021 jeho vymeriavací základ dosahoval v priemere 526,25 € mesačne, a že matka maloletých detí je zamestnaná od 15. 06. 2017 v J. centre stred, a. s., pričom za obdobie od XX/XXXX do 03/2021 jej vymeriavací základ dosahoval v priemere 1.350,41 € mesačne. Zároveň však poukázal na to, že reálne zárobkové a majetkové pomery rodičov maloletých detí budú predmetom dokazovania v rámci rozhodovania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoде. Podľa názoru okresného súdu výživné vo výške 150,- € na maloletého W. a vo výške 100,- € na maloletého V. spĺňa požiadavku nevyhnutnej miery (zabezpečenie základných potrieb maloletých), a to vzhľadom na ich vek a ich potreby. Okresný súd z pripojeného spisu sp. zn. 14P/1/2021 zisťoval nevyhnutné potreby maloletých a zistil, že maloletý W. v čase rozhodovania okresného súdu nechodil do školy, pretože prebiehalo vyučovanie formou dištančného vzdelávania, avšak v čase rozhodovania okresného súdu by už mal nastúpiť na prezenčné vyučovanie do O. O. a aj na internát, s čím budú spojené zvýšené výdavky minimálne v sume 120,- € (internát a strava na internáte). Maloletý W. je už takmer dospelý muž, má takmer 180 cm a 112 kg, a teda zvýšené výdavky sú spojené aj so stravovaním a kúpou oblečenia pre neho. Maloletý V. je žiakom 9. ročníka, denne dochádza do školy v S. (v súčasnosti už strednej školy), s dochádzaním boli spojené výdavky na cestovné v sume 10,- € mesačne a taktiež je mu potrebné kupovať sezónne nové oblečenie a topánky. Rodinné prídavky v čase rozhodovania okresného súdu na maloleté deti poberala matka. Maloletému W. otec platí mesačne paušál 15,- € na mobilný telefón a maloletému V. uhrádza kredit na mobil v sume mesačne po 5,- €. Maloletý W. navštevoval 2. ročník Strednej odbornej školy v O. O., odbor vodár - kúrenár a maloletý V. bol žiakom G. školy J. C. Z. a mal záujem pokračovať na W. odbornej školy vo G. v odbore mechanik PC sietí.

2. Na základe takto uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru o nevyhnutnej výške výživného pre maloleté deti vo výške 150,- €, poťažne 100,- € mesačne.

3. Okresný súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej, § 330 ods. 1 CSP, ako aj podľa ustanovení § 360 ods. 1 a § 366 CMP. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti uzneseniu okresného súdu, a to proti výrokom o určení vyživovacej povinnosti matky S. G. pre maloleté deti W. G. a maloletého V. G., podala odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote matka maloletých detí. Odvolanie podala z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Mala za to, že súd rozhodol o výške výživného pre maloleté deti na čas do rozvođu manželstva na základe nesprávne uvedenej výšky jej príjmu a bez toho, aby dôsledne poznal jej aktuálnu finančnú situáciu. Poukázala na to, že pracuje v J. centre stred, a. s., ako dokladač tovaru, kde jej mzda závisí od obratu spoločnosti. H. o veľkosklad, ktorý zásobuje tovarom predajne D. X. S.. Lepšiu mzdu má v období Vianoc a nového roka a tiež v období Veľkej noci, kedy je vyšší obrat, robí aj viac nadčasov, a teda má vyšší príjem. Spolu s odvolaním predložila súdu potvrdenie zamestnávateľa o jej príjme za obdobie od 05/2020 do 04/2021, z ktorého vyplýva, že počas bežného roka sa jej čistá mzda pohybuje v priemere okolo cca 910,- € a v priebehu sviatkov v priemere okolo cca 1.100,- €. Z uvedeného príjmu matka hradí nájomné za byt vo výške 370,- € mesačne, rodinnú úrazovú poisťku vo výške 54,15 € mesačne, internet + TV 70,- € mesačne, poisťky synov 132,38 € a 126,34 € polročne. Podľa jej tvrdenia, ak by mala uhrádzať výživné vo výške stanovenej neodkladným opatrením, pre jej potreby by jej ostalo cca 150,- € mesačne. Otec maloletých detí v konaní o rozvođu manželstva priznal hrubý príjem okolo 1.200,- € mesačne napriek tomu, že matka vie o tom, že otec ako živnostník pracujúci v lese mal reálny čistý mesačný príjem dlhodobo počas ich spolužitia viac ako 1.500,- €. Tvrдила, že má vedomosť o tom, že po jej odchode zo spoločnej domácnosti si otec maloletých detí kúpil traktor, čo by si z príjmu, kde vymeriavací základ by bol len 526,25 €, nemohol dovoliť. Nakoľko otec s deťmi býva v rodinnom dome, nemá výdavky na

nájomné a ostatné platby sú taktiež pomerne nízke. Podľa jej názoru maloletým deťom na pokrytie ich súčasných nevyhnutných potrieb postačujú aj nižšie sumy ako tie, ktoré sú uvedené v neodkladnom opatrení. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o výživnom zmenil tak, že jej bude uložená povinnosť platiť výživné na maloletého W. 100,- € mesačne a na maloletého V. 50,- € mesačne.

5. Kolízny opatrovník sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Doporučil uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Súd sa dostatočne zaoberal objasnením skutkového stavu veci a vykonal náležité dokazovanie s dôrazom na najlepší záujem maloletých detí tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine.

6. Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že výživné má prednosť pred všetkými inými výdavkami rodičov. Matka si má zabezpečiť svoje výdavky tak, aby bola výživné vždy schopná platiť. Jej príjem považuje za primeraný na zabezpečenie nevyhnutnej vyživovacej povinnosti určenej neodkladným opatrením. Matka zo spoločnej domácnosti odišla dobrovoľne v novembri 2020, z užívania nehnuteľnosti sa vlastným pričinením vylúčila sama, suma 370,- €, ktorú aktuálne platí za nájom ďalšieho bytu, je ňou zavinený výdavok. Od odchodu zo spoločnej domácnosti synom prispela iba sumou 90,- € ako darom k Vianociam a raz sumou 50,- € k narodeninám maloletého W.. Tvrdil, že pri odchode zo spoločnej domácnosti si odniesla nemalú finančnú hotovosť. Od mesiaca november 2020 do mesiaca máj 2021 si voči deťom neplnila vyživovaciu povinnosť vôbec a ani sa o nich osobne nestarala. Mala preto možnosť zabezpečiť si za toto obdobie zo svojho príjmu dostatočnú finančnú rezervu na krytie svojich potrieb. Za paradoxné považoval, že za obdobie, odkedy odišla matka zo spoločnej domácnosti, až do vydania neodkladného opatrenia na obe deti poberala rodinné prídavky. Čo sa týka jeho príjmu, ak matka uvádza, že bol vyšší, tak asi tri roky spätne, keď pracoval v lese s traktorom, aktuálne však pracuje s pílou a jeho zárobok sa znížil. Traktor si nekúpil, jeho finančné prostriedky vynakladal na domácnosť a zabezpečenie výživy pre deti. Uznesenie okresného súdu ako vecne správne žiadal potvrdiť. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu uviedol, že jeho obsah berie na vedomie a stotožňuje sa s ním.

7. Otec maloletých detí v podaní zo dňa 20. 07. 2021 uviedol, že vzhľadom na zmenu skutočností uvedených v odvolaní matky dopĺňa svoje vyjadrenie v tom smere, že počnúc mesiacom jún 2021 nie matka, ale on uhrádza rodinnú úrazovú poisťku v sume 54,15 € mesačne, internet a TV vo výške 70,- € a poisťky synov v sume 132,38 € a 126,34 € polročne. Matka tieto skutočnosti potvrdila aj na pojednávaní dňa 20. 07. 2021 v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom.

8. K doplnenému vyjadreniu otca sa matka písomne nevyjadřila.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o určenie vyživovacej povinnosti matky pre maloleté dieťa W. G. a maloleté dieťa V. G. ako aj vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP z nasledovných dôvodov:

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uznesenia okresného súdu vo vzťahu k výrokom o určenie vyživovacej povinnosti matky S. G. voči maloletým W. a V. G., ako aj vo výroku o náhrade trov konania. Okresný súd správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, z akých dôvodov považuje vyživovaciu povinnosť matky vo vzťahu k maloletým deťom vo výške po 150,- €, resp. 100,- € mesačne na maloleté deti za výživné v nevyhnutnej výške a s týmto odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Okresný súd správne poukázal na to, že rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia je potrebné odlišiť od rozhodovania o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom podľa § 62 Zákona o rodine podľa kritéria schopností, možností a majetkových pomerov obidvoch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Okresný súd správne posudzoval výšku nevyhnutného výživného pre maloleté deti s prihliadnutím na ich vek, spôsob a dobu štúdia, ako aj dochádzku do školy, pričom prihliadol aj na to, že matka na maloleté deti od opustenia spoločnej domácnosti žiadnym spôsobom neprispievala. Nebol dôvod prihliadnuť na tvrdenie matky, že jej skutočný príjem je nižší, než deklaroval súd prvej inštancie a že jej po uhradení všetkých výdavkov zostáva mesačne pre vlastnú potrebu len suma 150,- €. Navyše z vyjadrenia otca maloletých detí,

resp. z jeho doplnenia zo dňa 20. 07. 2021 (ktoré matka nespochybnila), vyplýva, že matke maloletých detí ubudli výdavky spojené s platením rodinnej úrazovej poisťky v sume 54,15 € mesačne, internetu a televízie vo výške 70,- € mesačne a poisťkami synov v sume 132,38 € a 126,34 € polročne, ktoré výdavky od júna 2021 uhrádza výlučne otec maloletých detí.

11. Odvolací súd výživné pre maloletého W. G. v sume po 150,- € mesačne a pre maloletého V. G. vo výške 100,- € mesačne považuje zhodne so stanoviskom okresného súdu za výživné v nevyhnutnej miere pre maloleté deti, a preto uznesenie okresného súdu vo výroku o určenie vyživovacej povinnosti matky maloletých detí ako vecne správne potvrdil. Rovnako potvrdil aj výrok uznesenia okresného súdu o nároku na náhradu trov konania, ktorý výrok je závislý od rozhodnutia vo veci samej.

12. Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, ako súd prvej inštancie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, podľa ust. § 52 CMP, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).